

Sokolníci v přepyšském revíru

Sokolníci v přepyšském revíru

Ve dnech 6-tého až 9-tého října 2010 bylo vidět v okolí Přepych na polích skupinky sokolníků s dravci na rukách a loveckými psy po boku.

Letos sokolnické akce nešlo přehlédnout.

Myslivecké sdružení Opočno-Přepychy hostilo výjimečně celkem 5 loveckých skupin a jako každý rok umožnilo v revíru provést ukázky pro veřejnost na Vodětínském kopci a i trening sokolů, tzv. balonové létání.

Došlo k rozšíření dlouholeté tradice. Zaznamenali jsme i větší zájem veřejnosti. Proto považujeme za dobré podat následující informace.

Vše je součástí každoročních **mezinárodních loveckých setkání sokolníků v Opočně**, která jsou již světoznámá. **Letos to byl 43-tí ročník.**

Klub sokolníků, nyní při Českomoravské myslivecké jednotě, byl založen 11. listopadu 1967 právě v Opočně pod Orli. horami. Konference k ustavení Klubu sokolníků se konala v herně opočenského zámku za účasti 71 sokolníků a oficiálních hostů. Šlo zároveň o první lovecké setkání a v honitbě Mochov bylo tehdy uloveno prvních 14 bažantů.

Na otázku, **co je sokolnictví**, se těžko odpovídá jednoduchým způsobem.

Především je to způsob lovu vedený v symbioze člověka a dravce, kde člověk je pozorovatelem každodenního přírodního úkazu, kdy je predátor a kořist v rovném boji o přežití. Je to také jistě **umění**. Určitě **je to vášeň**, která naplňuje lovecké geny zakořeněné v nás po dávných předcích. Zároveň je to způsob **sebepoznání**, protože i sokolník musí mnohé zvládnout než pozná a vycvičí dobrého dravce.

Sokolnictví provázelo člověka – lovce – od samých počátků (2 tis. let př.n.l. ?) až zhruba do konce 17-tého století. Poté bylo pro lov stále více používáno palných zbraní (pušek) a sokolnictví postupně upadalo. Léta 1930-1945 lze považovat za dobu obrození sokolnictví na našem území, ovšem jde již o jiný účel a charakter tohoto způsobu lovu.

Co jste v přepyšském revíru mohli vidět?

Především **sokolý** (sokol stěhovavý, event. raroh velký a lovecký). Jsou to historicky nejznámější a nejcenější lovečtí ptáci. Řadíme je do **skupiny dravců vysokého letu**. Jsou schopni lovit střemhlavým útokem a využívají se výhradně k lovu pernaté zvěře. Z toho důvodu musí sokolník sladit práci loveckého psa, který zvěř na zemi

najde a ustálí. Pak vypustí dravce, aby vystoupal do výšky. Potom se „vystavená zvěř“ vyplaší, aby vzlétla a sokol na ni zaútočí. Za letu ji srazí a podrží než si pro ni sokolník doběhne.

Se skupinou orlů jste pak mohli vidět i **jestřába lesního**, který je historicky nejvýznamnějším reprezentantem **skupiny dravců nízkého letu**. Sokolnický vedený jestřáb je nejčastěji na bažanty (kachny) a zajíce. Loví krátkým úderným útokem. Kořist usmrtí stiskem pařátů. Jestřábi jsou odvážní a výkonní a mají vysokou startovní rychlost. Loví „ přímo z ruky“ zvěř kterou psi nebo sokolníci vyplaší.

Největší jsou **orli**. Titvoří významnou skupinu sokolnických dravců. Mají obrovskou sílu ve stisku pařátů. Nejpoužívanější je orel skalní. Používá se k lovu zajíců, srnčí zvěře a i lišek. V Asii dobře cvičení orli zvládnou ulovit i vlka. Orel není příliš obratný ani rychlý. Za kořistí se vypouští jako jestřáb „ z ruky“.

A jaký byl program?

Ve středu 6.10.odpoledne – pod Horkou u křížku – bylo k vidění „**balonové létání**“.

Je to disciplína pro sokoly. Vábítko – čili kořist – je buď balonem nebo drakem vynesena do výše min. 150 m (až 300m) a sokol musí vystoupat, na kořist zaútočit a stáhnout ji na zem.

Sobota 9.10. ráno – na Vodětínském kopci byly **ukázky dravců** a i přelet orla mořského.

Ve čtvrtek (cca mezi 11-tou a 15-tou hodinou) pak byl k vidění **lov se sokoly** a to v biopásu za přepýšským hřbitovem. Další skupina byla na stejném místě v pátek . Ten den jsme také současně hostili skupinu sokolníků s orly. Lovili okolo přepýšského remízu.

V sobotu po ukázkách na Vodětínském kopci šly do revíru dvě skupiny sokolníků se sokoly. Jedna k Příčnému stavu a druhá opět na biopás za hřbitovem.

V našem revíru bylo uloveno celkem ke čtyřiceti bažantů a sedm zajíců.

Sokolnické lovy se staly v honitbách hradecka a pardubicka nedílnou součástí provozu myslivosti. Myslivci našeho sdružení věnují každoročně nemalou část své práce tomu, aby umožnili sokolníkům, jako členům jednotné myslivecké organizace, prezentovat sokolnictví a tím i myslivost i v mezinárodním měřítku. Prozatím přes všechny překážky dokážeme mít tolik zvěře, aby se sokolnické lovy u nás daly pořádat. Pravda, stojí to stále víc práce a podmínky pro provoz myslivosti nejsou vždy jednoduché.

Proto všem, kteří mají zásluhu na těchto mysliveckých akcích patří poděkování.

Ing. Černý Jan – kronikář MS